

COMISIA EUROPEANĂ

DIRECȚIA GENERALĂ REȚELE DE COMUNICARE, CONȚINUT ȘI TEHNOLOGIE
DIRECȚIA GENERALĂ SĂNĂTATE ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ
DIRECȚIA GENERALĂ PIAȚĂ INTERNĂ, INDUSTRIE, ANTREPRENORAT ȘI IMM-URI

Bruxelles, 25 iunie 2020

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL EPUIZĂRII DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020³. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia⁴.

În perioada de tranziție, Uniunea Europeană și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat, care să prevadă în special o zonă de liber schimb. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord va fi încheiat și va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care, în ceea ce privește condițiile de acces pe piață, ar fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă⁵, la uniunea vamală a UE, precum și la domeniul TVA și al accizelor.

În plus, după încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit va fi o țară terță în ceea ce privește punerea în aplicare și aplicarea dreptului UE în statele membre ale UE.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintește situația juridică aplicabilă după încheierea perioadei de tranziție (Partea A de mai jos). Prin prezentul aviz se explică, de asemenea, anumite dispoziții relevante privind separarea ale Acordului de retragere (Partea B de mai jos).

¹ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, JO L 29, 31.1.2020, p. 7 („Acordul de retragere”).

³ Perioada de tranziție poate fi prelungită, înainte de 1 iulie 2020 și o singură dată, cu până la unul sau doi ani [articolul 132 alineatul (1) din Acordul de retragere]. Până în prezent, guvernul Regatului Unit a exclus o astfel de prelungire.

⁴ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevantă în contextul prezentului aviz.

⁵ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor) cum ar fi recunoașterea reciprocă, principiul țării de origine și armonizarea. De asemenea, un acord de liber schimb nu elimină formalitățile și controalele vamale, precum cele privind originea mărfurilor și a materialelor care intră în componența acestora, și nici interdicțiile și restricțiile referitoare la importuri și exporturi.

Recomandări pentru părțile interesate:

Părțile interesate sunt invitate, în special, să evalueze consecințele încheierii perioadei de tranziție ținând seama de prezentul aviz.

Nota bene:

Prezentul aviz nu se referă la normele UE privind:

- drepturile de proprietate intelectuală specifice, cum ar fi drepturile de autor, indicațiile geografice, drepturile de proprietate asupra soiurilor de plante, mărcile și desenele și modelele industriale;
- certificatele suplimentare de protecție;
- asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale;
- aspectele de reglementare ale comerțului paralel, astfel cum sunt prevăzute, de exemplu, în legislația UE privind produsele de protecție a plantelor, produsele biocide și medicamentele.

Pentru aceste aspecte, sunt în curs de elaborare sau au fost publicate alte avize⁶.

A. SITUAȚIA JURIDICĂ DUPĂ ÎNCHEIEREA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

După încheierea perioadei de tranziție, legislația UE care prevede epuizarea drepturilor de proprietate intelectuală⁷⁸ nu se mai aplică în Regatul Unit⁹. Acest lucru are în special consecințele enumerate mai jos:

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_ro

⁷ Normele UE privind epuizarea drepturilor de proprietate intelectuală sunt în mare măsură rezultatul jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene care interpretează articolul 34 din TFUE privind măsurile cu efect echivalent restricțiilor cantitative între statele membre. Curtea de Justiție a interpretat întotdeauna tratatul ca însemnând că drepturile conferite de drepturile de proprietate intelectuală sunt epuizate în cadrul pieței unice în virtutea introducerii bunurilor relevante pe piață (de către titularul dreptului sau cu consimțământul său) în Uniunea Europeană. A se vedea, de exemplu, cauzele: Centrafarm și Adriaan de Peijper / Sterling Drug Inc. (C-15/74), Merck și Co. Inc./Stephus BV și Petus Stephanus Exler (C-187/80).

Această jurisprudență este reflectată în mai multe acte legislative ale UE cu privire la dreptul de proprietate intelectuală: articolul 15 (Epuizarea drepturilor conferite de marca UE) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene, JO L 154, 16.6.2017, p. 1; articolul 15 (Epuizarea drepturilor conferite de o marcă) din Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, JO L 336, 23.12.2015, p. 1; articolul 21 (Epuizarea drepturilor) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare, JO L 3, 5.1.2002, p. 1; articolul 15 (Încetarea drepturilor) din Directiva 98/71/CE; articolul 16 (Încetarea protecției comunitare a soiurilor de plante) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante, JO L 227, 1.9.1994, p. 1;

În temeiul legislației UE, odată ce un bun protejat printr-un drept de proprietate intelectuală a fost introdus în mod legal pe piață¹⁰ în Uniunea Europeană (adică de către titularul dreptului sau cu consimțământul acestuia), drepturile conferite de acest drept de proprietate intelectuală în ceea ce privește exploatarea comercială a bunului respectiv sunt epuizate. În acest caz, titularul dreptului nu mai poate invoca dreptul de proprietate intelectuală în cauză pentru a împiedica revânzarea, închirierea, împrumutul sau alte forme de exploatare comercială a bunului de către terți.

După încheierea perioadei de tranziție, dreptul de proprietate intelectuală nu este epuizat în Uniunea Europeană dacă un bun protejat prin acest drept a fost introdus în mod legal pe piața Regatului Unit¹¹.

Aceasta înseamnă că titularul dreptului sau o persoană care acționează cu consimțământul acestuia poate, printre altele, să se opună importului unui astfel de bun de către terți în Uniunea Europeană sau introducerii, revânzării sau altor forme de exploatare comercială a unui astfel de bun pe piața Uniunii Europene, în măsura în care un astfel de import sau o astfel de exploatare comercială ar constitui o încălcare a dreptului de proprietate intelectuală în cauză.

Normele UE privind mijloacele de drept civil pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală¹² prevăd, în special, că titularul dreptului (sau o altă

articolul 4 (Dreptul de distribuire) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, JO L 167, 22.6.2001, p. 10; articolul 4 (Acte restricționate) din Directiva 2009/24 privind protecția juridică a programelor pentru calculator, JO L 111, 5.5.2009, p. 16; articolul 5 alineatul (5) din Directiva 87/54/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1986 privind protecția juridică a topografiilor produselor din materiale semiconductoare; JO L 24, 27.1.1987, p. 36.

Legislația secundară a UE privind brevetele (inclusiv normele privind certIFICATELE suplimentare de protecție care extind protecția brevetelor pentru produsele farmaceutice și produsele de protecție a plantelor) nu include norme specifice privind epuizarea drepturilor de proprietate intelectuală, însă se aplică principiile generale afirmate de jurisprudența Curții de Justiție. Aceleași principii s-ar aplica, de asemenea, modelelor de utilitate (în măsura în care sunt protejate ca drepturi de proprietate intelectuală de legislația națională sau de legislația UE) și denumirilor comerciale (în măsura în care sunt protejate ca drepturi exclusive de proprietate intelectuală de legislația națională sau de legislația UE).

⁸ Prezentul aviz nu se referă la indicațiile geografice.

⁹ Cu toate că Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord prevede că anumite norme din acquis-ul UE privind mărfurile se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește Irlanda de Nord, acesta **nu** prevede epuizarea drepturilor de proprietate intelectuală în UE în cazurile în care un bun a fost introdus în mod legal pe piața Irlandei de Nord.

¹⁰ În cazul următoarelor drepturi, criteriul este ușor diferit:

drepturile privind protecția comunitară a soiurilor de plante: cesiunea bunurilor către terți în Uniunea Europeană;

drepturile de autor (drepturi de distribuție): prima vânzare sau alt transfer de proprietate în Uniunea Europeană.

¹¹ Sau, după caz, a fost cesionat sau a făcut obiectul unei prime vânzări sau al unui alt tip de transfer de proprietate.

¹² Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (rectificare), JO L 195, 2.6.2004, p. 16.

persoană împuternicită) poate introduce o acțiune în fața autorității judiciare competente împotriva persoanelor suspectate de încălcarea unui drept de proprietate intelectuală relevant.

B. DISPOZIȚII RELEVANTE PRIVIND SEPARAREA DIN ACORDUL DE RETRAGERE

Articolul 61 din Acordul de retragere prevede că drepturile de proprietate intelectuală care au fost epuizate atât în Uniunea Europeană, cât și în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție în condițiile prevăzute de dreptul UE rămân epuizate atât în Uniunea Europeană, cât și în Regatul Unit.

Site-urile web ale Comisiei privind normele UE referitoare la drepturile de proprietate intelectuală (https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/intellectual-property_en), drepturile de autor (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/copyright>) și drepturile de proprietate asupra soiurilor de plante (https://ec.europa.eu/food/plant/plant_property_rights_en) oferă informații generale privind legislația Uniunii aplicabilă drepturilor de proprietate intelectuală. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Rețele de Comunicare, Conținut și Tehnologie
Direcția Generală Sănătate și Siguranță Alimentară
Direcția Generală Piață Internă, Industrie, Antreprenariat și IMM-uri